

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 6 i Lov Nr. 130 af 1. Juni 1929 om Adgang til Sterilisation er det bestemt, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i dennes ordentlige Samling 1933—34. Denne Frist for Forelæggelsen blev ved Lov Nr. 143 af 2. Maj 1934 udskudt til Rigsdagssamlingen 1934—35.

Til Brug ved denne Forelæggelse har Justitsministeriet indhentet en Udtalelse fra Retslægeraadet om, hvorledes Loven af 1929 efter Raadets Mening har virket, og om de Ændringer, som de indvundne Erfaringer kunde gøre ønskelige. Retslægeraadets Udtalelse herom foreligger i en Redegørelse af 15. September 1934, der tillige indeholder Oplysning om den siden Loven af 1929 gennemførte Sterilisationslovgivning i nogle andre europæiske Lande. Der henvises i det hele til Retslægeraadets Redegørelse, der findes trykt som Bilag til nærværende Lovforslag.

Til Retslægeraadets Redegørelse for Sterilisationslovgivningen i andre Lande skal blot tilføjes, at der i Finland i Efteraaret 1934 er fremsat et nyt Lovforslag om Sterilisation, der gaar videre end Forslaget fra 1929, idet der navnlig foreslaas Adgang til tvungen Sterilisation af psykisk abnorme Personer og tvungen Kastration af Forbrydere, naar den paagældendes Handling er Udslag af en abnormt stærk eller abnormt rettet Kønndrift, og han som Følge heraf kan antages vedblivende at ville være farlig for Retssikkerheden.

Justitsministeriet har endvidere indhentet Erklæringer om Lovens Virkemaade og om ønskelige Ændringer fra Socialministeriet, Sundhedsstyrelsen, Rigsadvokaten og Inspektøren ved Forvaringsanstalten paa Sundholm.

Paa Grundlag af de fra de ovennævnte Myndigheder modtagne Erklæringer, Lovgivningen i andre Lande samt Justitsministeriets egne Erfaringer ved Administration af Loven af 1929 er herefter udarbejdet nærværende Lovforslag, hvortil skal knyttes følgende Bemærkninger:

Loven af 1929 har i det hele virket efter sin Hensigt. Om dens Anvendelse og Virkning kan Justitsministeriet henvise til de i Retslægeraadets Redegørelse inde-

holdte Udtalelser, af hvilke man kun finder Anledning til at fremhæve, at der blandt 50 kastrerede Seksualforbrydere, som efter Kastrationen alle i kortere eller længere Tid har befundet sig paa fri Fod, kun i eet Tilfælde er paavist Tilbagefald (Uterlighed mod en Dreng og mod jævnaldrende). Kastration har saaledes vist sig at være et overordentligt virksomt Middel til Forebyggelse af fremtidige Seksualforbrydelser.

Da Loven af 1929 efter alt foreliggende har virket tilfredsstillende og efter sin Hensigt, har Justitsministeriet efter de yderligere indvundne Erfaringer ment at maatte foreslaa ikke blot en Fortsættelse af Lovgivningen paa dette Omraade, men en Udvidelse af Adgangen til Iværksættelse af Sterilisation og Kastration.

Efter Loven af 1929 kan i Hovedtræk tillades Kastration efter egen Begæring af Personer, hvis Kønndrifts abnorme Styrke eller Retning udsætter dem for at begaa Forbrydelser og derved fremkalder Fare for dem selv og Samfundet (Lovens § 1). For psykisk abnorme Personer (Lovens § 2) kan Justitsministeren tillade Indgreb i Kønnsorganerne, naar de er anbragt under Anstaltsforsorg, og naar det maa anses særdeles magtpaaliggende for Samfundet og gavnligt for dem selv, at de sættes ude af Stand til at faa Afkom. Indstillingen om Sterilisation maa indgives af Anstaltsledelsen og være tiltraadt af den paagældende selv, medmindre han som Følge af mentale Mangler er ude af Stand til at forstaa Betydningen af Indgrebet.

De ved nærværende Lovforslag foreslaaede Afvigelser fra de efter Loven af 1929 gældende Regler om Adgangen til Sterilisation og Kastration er i Hovedtræk følgende:

For Adgangen til *Sterilisation* af psykisk abnorme Personer, der foreslaas opretholdt i det væsentlige i samme Omfang som hidtil, har man opgivet den i Loven af 1929 indeholdte Betingelse om, at Tilfaldelse kun kan meddeles for Personer, der er anbragt i Anstalt, ligesom man har opgivet at sætte opnaaet Myndighedsalder som Betingelse. Ved Forslaget er derhos undtaget Sterilisation af aandsvage, idet